



HEBREW B – STANDARD LEVEL – PAPER 1 HÉBREU B – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 HEBREO B – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 15 May 2006 (morning) Lundi 15 mai 2006 (matin) Lunes 15 de mayo de 2006 (mañana)

1 h 30 m

TEXT BOOKLET - INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this booklet until instructed to do so.
- This booklet contains all of the texts required for Paper 1.
- Answer the questions in the Question and Answer Booklet provided.

LIVRET DE TEXTES - INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

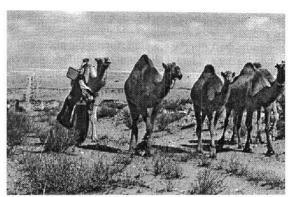
- N'ouvrez pas ce livret avant d'y être autorisé(e).
- Ce livret contient tous les textes nécessaires à l'épreuve 1.
- Répondez à toutes les questions dans le livret de questions et réponses fourni.

CUADERNO DE TEXTOS - INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra este cuaderno hasta que se lo autoricen.
- Este cuaderno contiene todos los textos para la Prueba 1.
- Conteste todas las preguntas en el cuaderno de preguntas y respuestas.

2206-2301 5 pages/páginas

מַטָלָה א': טקסט א': כַּרְכּוֹם - טִיוּלֵי ג'יפּים בנגב



תֶּבְרת כַּרכּוֹם מציעה לכם טיול ג'יפים בנגב. הטיול הוא תערובת של טיול ג'יפים בשטח והליכה, כְדֵי להכיר טוב יותר את המדבר. זוהי דרך נהדרת לחגוג אירועים מיוחדים או סתם סיבּה טובה לצאת למדבר מהיום-יום;.

.5

הטיול כולל גם ביקוּר במַאֲהָל (כְּפַר) בֶּדוּאִי (כשעה), וארוחה צמחונית טובה. אפשר גם לבקר בעיר העתיקה עָבְדָת או לרכוֹב על סוסים. יש לכם הזדמנות ללמוד על המִדבּר ועל הבָּדוּאים (עם אירוּח בדוּאי). טיול זה מתאים בעיקר לאלה שרוצים להכיר את צורת חיים

10. של יושבֵי המִדְבר, והוא מתאים גם לכל בני המשפחה ולקבוצות. מי שמעוּניָין להכיר את חיי הבדוּאִים מקרוב יכול לקבל לינה (שֵׁינה) ואוכל אצל הבדוּאים במחירים טובים.

בואו לבקר במכתש רמון הגדול והיפה. תְרְאו כאן נופים נהדרים. בסיור זה תלמדו על המדבר, ההיסטוְרְיָה, הטֶבע, הגֵיאוֹלוֹגְיה, המים, הצְמְחִייה, תרבּוּת המדבר, וכמובן על החיים שם. נכיר צְמָחִים לְרְפוּאה וגם נִטְעם מֱהם. מחַכּה לכם הפתעה נעימה בטבע.

בהתחלת האביב הנגב היבש ירוק רק לרגע, ואחר כך יהיה חם מאוד והוא יהיה צהוב כולו עד סוף הקיץ. הזמן הזה בֵּין העונות הוא הזמן המתאים לבקר הנגב, כי בתקופת האביב המוקדמת הר הנגב פורח, עד שקַשֶּה להאמין שזהו מקום מדברי. תקופת הפריחה כאן קצרה מאוד.

אפשר לבקר גם בהר כַּרְכּוֹם, שיש החושבים שהוא הר סינַי. נדבר על התֵאוֹרְיָה של 20. פְּרוֹפֶסוֹר ענָתי על יציאת מצריים. לפי מה שמצאוּ בהר הזה ברור, שבזמנים קדוּמים (לפּנֵי כ-2000 שנה) הר כרכום היה מרכז דתי והר קדוש. בְּגלל הַגְּבָּלוֹת הצָבא, הטיול להר כרכום מוּתר רק בסוֹפֵי שבוע ובחגים.

נְבקר גם בדֶרֶך הבְּשָּׁמים. זוֹהי אחת מהדרכים הראשיות והעתיקות בעולם. את מהדרכים הזה נָתנו לדרך כי בה הובילו סחורות, במיוּחד בְּשָּׁמים ותַבְלינים, מדְרום עַרָב ואַסְיָה לאִימפֶּרְיָה הרומית.



טקסט ב': אֱלינָה היא אִילְנָה



.5

הילדים חושבים שהיא גַאַוותָנית (אָרוגַנְטית): "לא נָאֶה לה לשׂחק איתנו". "לא נָאֶה לה לדבר איתנו". "לא נָאֶה לה...". "הִסְתַכְּלו - היא יושבת לה לבַדה בהפסקה כמו נְסיכה ממש, וְלא נָאֶה לה להִתְקרב".

- "שְׁוִויצֶרית, גַאַוְותנית, גוֹעֲלית. נִדמֶה לה שאָם היא עולה מרוּסְיה אז כבר היא משהו מיוּחד!" הבנות מְתְלחשות ביניהן. יש להן הרבה סוֹדות משוּתפים. לא כל הזמן הן מדברות על אלינה אבל הן מדברות גם עליה.
- ולפעמים, אפילו כשהן מדברות על דברים אחרים, נְדְמֶה לה שהן מדברות עליה, או לְפחות לועגות או צוחקות לה. היא לא מבינה את העברית שלהן. זאת לא העברית של האוּלפּן, זאת לא העברית של המורה. הן מדברות מהר מִדַיי, ויש להן הרבה
- 10. מילים שאלִינה איננה יודעת ומְתְבּיֶישת לשאול. או המשׂחקים כל כך הרבה משׂחקים אחרים. למשל חמש אֲבָנים, או הקפיצות בגוּמי, שלא לדבר כבר על משׂחקים שבהם צריך לדעת לקרוא ולכתוב עברית.
 - היא דַוְוקא ניסְתה, אבל לא הצְליחה. עוּבְדה.
- למשל, משחק המַחבוֹאים. גם ברוּסְיה שיחקו במחבואים. היא מכירה את המשחק. בהִיסוּס היא באה אל היְלדים ורצתה לשחק איתם. פתאום הם עשו דבר שהיא לא בהִיסוּס היא באה אל היְלדים ורצתה לשחק איתם. פתאום הם עשו דבר שהיא לא הבינה: חמישה יְלדים שֹמו את היָדִיים שלהם במֶרְכּּז, ואמרו מילים מוּזרות, וכשנֶמרו את הדיבּוּר המְשוּנֶה הזה הם הִפְּרידו יָדַיים. כשאלינה רצְתה להצְטרֵף הם אמרו לה "אחר כך".
- כל המַרְאֶה הזה נראָה לה מַפְּחיד, אפילו מוּזר, כְּמְעט כמו טֶקֶס, והיא עָזבה את כל המַרְאֶה הזה נראָה לה "גַאַוְותנית", חשבו שהיא לא רוצה לחכּוֹת, או שהיא נֶעֶלבה שלא נתנו לה מקום, והיא לא ידעה להסביר, ובְכלל לא ידעה שצריך להסביר, כי אף אחד לא שאל אותה למה היא עזבה.
- היא חשבה שהֵם בכלל לא שמו לב מה זה מְשנה להם כבר אם היא משחקת או לא! המורה הרגישה, שאלינה יושבת בודדה בהפסקה, וניסְתה לעזור. "בוּאִי, אלינה, תשחקי עם היַלדים".
- הם שיחקו במשחק כזה עם אותיות, שצריך להַרְכּיב מהן מילים. "אוּף!" אמרה גילה, "היא לא יודעת עברית, היא תַּהֲרוס לנו את כל המשחק". "לא רוצה לשחק!" אמרה אלינה.
 - "אמרתי לכם שהיא גַאַוותנית, הרוּסְיֵיה הזאת!" אמרה מיכל.
 - .30 אלינה התחילה ללכת. פה היא רוסייה ברוסיה היתה יהודייה.

פעם הציעה המורה לאלִינה לשַנות את שמה ל"אִילנה", כאילו שזה מְשַנה איך יִקְראו לה. אֲלינה זה שְמה, וזהו. שינוי השם לא יהפוך אותה לישראלית יותר. ובכלל - זאת שטוּת גמוּרה לחשוב שדבר כזה יכול לשנות משהו. אלינה לא הסכימה.

.25

טקסט ג': אַהוּד מָנוֹר (13/7/1941 - 12/4/2005) - פּוְמונאי, משוֹרר ומְתרגם ישראלי



- אהוד מנור, חַתן פרס ישראל לזֶמֶר עברי ואחד מכּוֹתבי השירים 1. החשוּבים והאהוּבים ביותר בישראל, מת בביתו פִתאוֹם, והוא בן 64.
- אהוד מנור נולד במושֶבָה בנימינה בשנת 1941. לאחר השירות בצֶבָא -2 הוא למד פסיכולוגיה וסִפְרוּת אנגלית באוּניברסיטה העברית בירושלים, וגמר תואר שני (M.A.) בסִפְרוּת אנגלית באוניברסיטת
- קיימְבְּרידְג' (אנגליה) בשנת 1981. בשנת 1962 הוא התחיל לעבוד ברַדְיוֹ "קול ישראל" (לפני יְמֵי הטֶלֶוויזיה) כעוֹרֵך ומַגיש של מוזיקה. שנה אחר כך התחיל ללמוד תִּקְשוֹרֶת בֹנְיוֹ-יוֹרק, ושם פגש את עָפְּרָה פּוּקְס, זַמֶּרֶת ושֹחקנית, שהיתה אז סטוּדֶנטית לתֵיאַטְרון. הם התחתנו וחזרו לארץ ב-1966. לזוּג נולדו שלושה ילדים: גלי, ליבי ויהודה. אהוד מנור התחיל לעבוד ברַדְיו של רשוּת השידור, ושם הוא שידֵר עד יום מותו. את שיריו הראשונים כתב לעפָרה פּוּקְס עוד בנִיוֹ-יוֹרק, וכשחזר לאָרֶץ התחיל לכתוב שירים למלחינים שונים.
- אהוד מנור כתב יותר מ-1250 שירים ויצירות ותִירגֵם יותר מ-600 יצירות לעברית. הרבה זמרים מפוּרסמים שרו את השירים שלו, בעיקר מתי כספי וחנן יובל. בשנת 1978 חיבר עם נורית הירש את השיר "אַבַּנִיבִּי", שזָכָה בַּמקום הראשון בתַחְרוּת האֵירוֹוִיזְיוֹן בפריז. את השיר הידוּע שלו "חַי" שרה עֶפְרָה חָזָה מעל בּמַת האֵירוֹוִיזְיוֹן במִינְכֶן, גֶּרְמַנְיָה. בגלל ההיסטוֹרְיה היְהוּדית בגרמניה, מנור תמיד סיפּר על ההִתְרַגִּשוּת שלו לשמוע "עם ישראל חַי" מעל בּמה בגֶּרְמניה. הוא כתב עוד כמה שירים לאֵירוֹוִיזְיוֹן. אחיו הצעיר, יהודה, מֵת במלחמה ב-1968 בתְעָלַת סוּאֶץ בגיל 19, ואהוד, שהיה קשוּר אֵלָיו מאוד, כתב עליו שיר וקרא לבנו בשמו.
- , אטרוב על ה- X שאהב, על $\frac{29}{29}$ הקשוּרים לארץ ישראל, מקום הוּלדְתוּ בְּנְיָמינה, געל מנור כתב על מה שקוֶרה עַכְשָּיו. מנור תיְרְגֵם $\frac{30}{20}$ רבים ומפורסמים, ביניהם של שֵייקְספיר, מוֹלְיָבָר, הֶרוֹלד פִּינטֶר, וֹטֶנֶסִי וִוּילְיָאמס. הוא תיִרְגֵם גם את "שיער", "קבָּרֶט", "אוֹליבֶר", "סיפור הפרברים", "עלוּבֵי החיים" ו"שיקָאגוֹּ".
- 5. בשנת היוֹבֵל לישראל, 1998, הוא זכה בפְּרס ישראל לזֶמֶר העברי. בחודש מֶּרְץ (מַארְס) 2005 קיבל תואר דוֹקְטור כָּבוד מאוּנִיבֶּרְסיטַת בַּרְ-אִילָן על התרוּמה הגדולה שלו לתַּרְבּוּת העברית.



פּוֹלִיטיקאים ואנְשי ציבור חשוּבים, כּותבים, זַמָרים ושחקנים באו להַלְוָויָה של מ נור, ובה שרו שירים של אהוד מנור - גַלִי עַטָרִי שרה את "אין לי ארץ אחרת", מַתִּי כַּסְפּי שר את "מישהו", וחנן יובל שר את "יְמֵי בְּנְיָמִינה". לאחר מותו החליט משרד החינוך להכניס את שיריו של מנור לתוכנית הלימודים משנת תשס"ו.

טקסט ד': יש לאן ללכת



לעוברים במְכונית על-יד פארקים עירוניים או מגרשי משחקים בשכוּנות יש הרגשה, שהישראלים משקיעים הרבה מהזמן הפנוּי שלהם בפעילות גוּפָנית או בסְפּוֹרְט עממי. צעירים ומבוגרים, נשים וגברים, יחידים, זוגות וקבוצות הולכים בטבע או "מסָביב לשכוּנה", רצים בצַד הכביש, רוכבים על אופַנַיים מוּקדם בוקר, ומשחקים כדורגל וכדורסל בשעות הערב המאוחרות, בימֵי השבוע, ובעיקר בסוף השבוע.

חדרי-כּוֹשֶׁר ומוֹעדוני בְּריאות וכושר יפים ומודרניים נפתחים. בְּרִיכות השְׂחִייה מלֵאות באנשים ששׁוחים. למי שמסתכֵּל מַהַצד נִראָה שהישראלי גילה את החשִיבוּת שיש לפעילות גופנית לבריאות הגופנית והפסיכולוגית. מחקרים שנעשו בשני העשוֹרים האחרונים של המאה ה-20 מראים, שפעילות גופנית מְתוּנה ונְכוֹנה משַּבֶּרת את הכושר הגופני, הבריאותי והמֶנְטָאלי של 10 האדם. אנשים הפעילים גופנית מרגישים טוב יותר ביחס לגוף שלהם, הם מרוכָּזים יותר ובעלי ביטחון עצמי גבוה יותר, בהַשְּנוֹאה לאלה שלא עוסקים בפעילות גופנית. זה נכון גם לקבוצות צעירות ומבוגרות, ילדים וילדות, נשים וגברים.

האם הישראלים באמת פעילים בפעילות גופנית ובסְפּוֹרט עממי, או אולַי זה רק קבוצת משוגעים-לדָבָר! אם הישראלים באמת פעילים, באיזה ספורט! ואולי השאלה החשובה יותר, 15. כל כמה זמן הישראלים עוסקים בפעילות גופנית! איגוד הספורט העממי בישראל עשה סקר של 507 רֵאיונות טלפוניים עם אנשים בגיל +18.

38% מהגברים ו-31% מהנשים אמרו שהם עושים פעילות ספורטיבית קבועה (כל הזמן), לפחות שלוש פעמים בשבוע. כ-14% אמרו שהם פעילים פַּעמַיִים בשבוע. 10% מהגברים ו-7% מהנשים דיווחו שהם מתאמנים פעם בשבוע. במילים אחרות, קצת למעלה ממחצית הנְשְאָלים הם פעילים גופנית לפחות פעם אחת בשבוע. כ-60% אמרו שהם פעילים לפחות שלוש פעמים בחודש.

ההליכה היא הפעילות הספורטיבית הפּוֹפּוּלרית ביותר אצל נשים וגברים בישראל. הישראלים גם מתְאמנים בחדר-כושר. פעילויות ספורט אחרות הן משחקי כַּדור (בעיקר כדורגל וכדורסל), גם מתְאמנים בחדר-כושר. פעילויות ספורט אחד מהנשים מַעדיפות לרוּץ (ג'וגינג), אבל 12%. הְּתְעמלות מחוץ לבית ושֹחייה. פחות מאחוז אחד מהנשים מַעדיפות לרוּץ (ג'וגינג), אבל אחרות, כמו מהגברים מעדיפים את הריצה על כל פעילות גופנית אחרת. פעילויות ספורטיביות אחרות, כמו רכיבה על אוֹפַניים, שַיִיט, ספּוֹרט על חוף הים, ג'וּדוֹ וריקוד כמעט לא מעניינות את הישראלים.

כאשר נשאלו האנשים למה הם עוסקים בפעילות ספורטיבית, 61% אמרו "כדי לשמור על הבריאות". 37% מהגברים ו-24% מהנשים אמרו שזה גם בגלל ההנאה והכֵּיף בפעילות גופנית. אחרים אמרו "להיות בכושר", או "להוריד במשקל".

שני דברים שמונעים (עוֹצְרים) מהאוכלוסייה הישראלית לעסוק בפעילות ספורטיבית הם "אין לי זמן", הגורם החשוב, ול-16% פשוט "לא בא" לעסוק בפעילות גופנית. אבל כמעט כל האנשים (89%) טענו שחשוב, עד חשוב מאוד לישראלים לעסוק בפעילות גופנית בשעות הפנאי, כחלק מחיים בריאים.